

Generál Urban uveden do funkce rektora UO

DVĚ DESETILETÍ EXISTENCE UNIVERZITY OBRANY

UO, jedna ze dvou státních vysokých škol v ČR, cíleně směřuje k respektované, renomované a moderní vzdělávací a výzkumné instituci. Jednou věcí je takového cíle dosáhnout, ale mnohem složitější je tento závazek dlouhodobě udržet.

VZNIK UNIVERZITY OBRANY

ČR, která vznikla 1. ledna 1993, převzala po československé federaci i její vojenské školství. To zahrnovalo tři samostatné vojenské vysokoškolské instituce – Vysokou vojenskou školu pozemního vojska ve Vyškově, Vojenskou akademii v Brně a Vojenskou lékařskou akademii Jana Evangelisty Purkyně v Hradci Králové. Tato organizace nebyla považována za adekvátní, a proto se zanedlouho na Ministerstvu obrany (MO) ČR začala projednávat nová koncepce vojenského vysokého školství.

Vstup naší země do Severoatlantické aliance (North Atlantic Treaty Organization – NATO), k němuž došlo 12. března 1999, a následné kroky resortu MO ČR vyústily na počátku roku 2002 v rozpracování cílů a principů reformy ozbrojených sil, které schválila vláda ČR. Realizace této reformy byla spojena s výstavbou profesionální Armády České republiky (AČR) a přinesla nové podněty i do oblasti vojenského školství. Potřeba vzdělávací základny pro takto reformované ozbrojené síly byla naplněna zřízením UO. Schválením zákona č. 214/2004 Sb. tak vznikla k 1. září 2004 jedna ze dvou státních vysokých škol ČR.

Na činnost UO se plně vztahují ustanovení zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách),

včetně výjimek pro státní vysoké školy. UO je jedinou vysokou vojenskou školou v ČR. Vzhledem k jejímu zaměření a postavení ve vzdělávacím systému vysokého školství v ČR má vůči UO přesně vymezené kompetence i MO ČR. Jde především o stanovení požadavků na absolventy UO ve studijních specializacích požadovaných AČR, stanovení požadavků na kariérní vzdělávání včetně přípravy osob na výkon nejvyšších funkcí v ozbrojených silách ČR.

Organizace jednotlivých studijních programů i vnitřní procesy UO byly postaveny dle obdobných systémů a pravidel českých veřejných vysokých škol. Bylo třeba vyřešit množství otázek, týkajících se například samotného názvu univerzity. Během poslanecké rozpravy ve sněmovně ČR se například dlouze diskutovala varianta čestného názvu, se jménem hrdiny armádního generála in memoriam Heliodora Píky – československého vojáka a legionáře, představitele československého zahraničního protifašistického odboje, který se stal obětí komunistického režimu, nastoleného po únorovém převratu v roce 1948. K rozšíření názvu UO nakonec nedošlo.

UO vznikla sloučením tří samostatných vojenských institucí. Bývalé fakulty vyškovské vysoké školy byly

transformovány do nově vzniklé Fakulty ekonomiky a managementu (FEM), nově vytvořená Fakulta vojenských technologií (FVT) navázala na tradici brněnské techniky. Obě dvě takto vytvořené součásti sídlily v Brně. Naproti tomu nově vytvořená Fakulta vojenského zdravotnictví (FVZ) zůstala ve stávajících prostorách předchozí vojenské instituce v Hradci Králové.

UO jako nástupnická organizace zaniklých institucí převzala zaměstnance a studenty, stejně jako jednotlivé studijní programy i veškerý hmotný a nehmotný majetek původních pracovišť. Symbolickým okamžikem, který činnost UO zahájil, byl 8. říjen 2004. Šlo o významné datum vůbec prvního slavnostního nástupu školy, spojeného s inaugurací hlavních funkcionářů. Výkonem funkce rektora-velitele byl pověřen plk. doc. Ing. František Vojkovský, CSc., dřívější rektor Vojenské akademie v Brně. Plukovník Vojkovský byl následně u příležitosti oslav 86. výročí vzniku Československé republiky jmenován 28. října 2004 prezidentem republiky do hodnosti brigádního generála.

Nejdůležitější orgán univerzitní samosprávy a univerzity jako takové – akademický senát (AS) – vznikl s odstupem několika měsíců. Jeho ustavující zasedání se po volbách, které rozhodly o obsazení 27 míst, konalo počátkem dubna 2005. Současně bylo zvoleno

pětičlenné předsednictvo. To tvořili předseda, jeho dva místopředsedové a dva členové předsednictva. Prof. RNDr. Zdeněk Zemánek, CSc., z Katedry aplikované matematiky a informatiky, pozdější prorektor pro vzdělávání a záležitosti studentů UO, se stal historicky prvním předsedou tohoto univerzitního AS. Zcela zásadní rolí AS UO byla volba prvního rektora-velitele. Tím se stal bývalý rektor Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově, tehdejší prorektor pro rozvoj UO, brig. gen. prof. Ing. Rudolf Urban, CSc. Brigádního generála Urbana jmenoval do funkce rektora-velitele prezident republiky k 1. srpnu 2005. Nově zvolený rektor v závěru téhož roku jmenoval členy vědecké rady. Tímto krokem byly ustaveny všechny rozhodující orgány univerzity, zřizované podle zákona o vysokých školách.

ORGANIZAČNÍ A PERSONÁLNÍ VÝVOJ

Na nově vzniklou UO přešlo 609 akademických pracovníků z původních 694. Trend „zeštíhlování“ pokračoval i v následujících letech. V roce 2010 na UO pracovalo 475 a o čtyři roky později 433 akademických pracovníků. I přes postupné snižování personálu zůstávaly stanovené úkoly i jejich náročnost zachovány. V roce 2024 pracuje na UO 573 osob na akademických pozicích, z toho 28,3 % žen. Obdobným vývojem procházely i celkové počty neakademických zaměstnanců. V roce 2024 působí na UO 482 neakademických pracovníků, z toho 44,8 % žen.

Akademičtí pracovníci volí své zástupce do AS, jejichž funkční období je tříleté. V roce 2005, v důsledku neslučitelnosti funkce předsedy AS UO profesora Zemánka s funkcí prorektora pro záležitosti studentů, došlo 6. října téhož roku k nové volbě předsedy AS UO. Stal se jím na neuvěřitelných 16 let tehdejší místopředseda AS, plk. prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc., z Katedry toxikologie hradecké FVZ. Prof. Kassa obhájil svůj post ve volbách do AS UO čtyřikrát za sebou. V roce 2020 byl novým předsedou AS UO zvolen prof. RNDr. Jan Kohout, CSc., z Katedry matematiky a fyziky brněnské FVT. Současně se s touto změnou AS UO rozšířil na 29 členů. Dosud poslední volby do

senátu proběhly v červnu 2023 a profesor Kohout v nich svoji pozici předsedy AS UO obhájil. Zároveň došlo k dílčí změně v předsednictvu, které má nově kromě předsedy i 3 místopředsedy a 1 člena.

V čele UO stojí rektor-velitel, jehož mandát trval v počátku jejího vzniku jen 3 roky. V květnu 2008 se proto konala další rektorská volba. V ní byl rektorem-velitelem opětovně zvolen brigádní generál Urban. S ohledem na přijetí novely vysokoškolského zákona byl nově zvolen na delší, čtyřleté období.

Po volbě rektora v roce 2012 se stal rektorem-velitelem plk. prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D., vedoucí katedry řízení palebné podpory FEM a tehdejší prorektor pro rozvoj UO. Plukovník Příkryl byl prezidentem republiky u příležitosti Dne vítězství povýšen 8. května 2013 do hodnosti brigádního generála. V jeho druhém funkčním období došlo k jedné nevýznamné, nicméně symbolicky důležité změně. Podle § 1 zakládajícího zákona se vojenská škola nazývá Univerzita obrany. Jiné právní normy, především zákon o vysokých školách č. 111/1998 Sb., však instituci označují jako Univerzitu obrany v Brně. To byl důvod, proč se v roce 2017 začal používat druhý zmíněný název. Od počátku roku 2022, kdy došlo ke změně statutu UO, se znovu zavedla kratší varianta, tedy Univerzita obrany.

V následující volbě rektora v roce 2020 byla rektorkou-velitelkou zvolena plk. gšt. doc. RNDr. Zuzana Kročová, Ph.D., vedoucí Katedry molekulární patologie a biologie FVZ v Hradci Králové, která se 1. srpna 2020 ujala funkce. Plukovnice Kročová byla prezidentem ČR v březnu 2021 na návrh Vědecké rady UO jmenována profesorkou pro obor Infekční biologie. Dne 8. května 2021 ji prezident ČR jmenoval do hodnosti brigádní generálky, čímž se stala teprve druhou generálkou v historii českých ozbrojených sil.

Zatím poslední volba rektora-velitele UO proběhla v roce 2024, kdy byl rektorem-velitelem zvolen plk. gšt. doc. Ing. Jan Farlík, Ph.D., vedoucí Katedry protivzdušné obrany a proděkan pro vnější vztahy a rozvoj FVT.

FAKULTY, ÚSTAVY A CENTRA

Za 20 let své existence prošla UO významnými organizačními změnami. Během této doby vzniklo několik center a ústavů, avšak oněmi pomyslnými pilíři, na kterých stojí existence naší vysoké školy, jsou její 3 fakulty.

Dle Statutu UO byla první z nich FEM. Jejím cílem bylo zabezpečovat přípravu budoucích důstojníků ozbrojených sil, především na pozicích velitelského sboru. V okamžiku svého zřízení měla 264 akademických pracovníků a 11 kateder. V následujících letech tyto počty postupně klesaly, z části jako důsledek začleňování fakulty do celouniverzitních struktur. Další významnější změna se uskutečnila roce 2010, kdy mj. na FEM vznikla zcela nová Katedra celoživotního vzdělávání, a to transformací původně celoškolského Ústavu strategických a operačních studií.

Pro následující směřování FEM měl klíčový význam rok 2014. Tehdy prošla fakulta zásadní reorganizací, na jejímž konci měla 10 kateder a rovněž se přejmenovala na Fakultu vojenského leadershipu (FVL). Takto nastavená struktura vydržela bez podstatnějších změn až do roku 2018, kdy zanikla Katedra krizového řízení, a naopak byla nově zřízena Katedra zpravodajského zabezpečení. V roce 2020 pak byla zrušena Katedra managementu. V současnosti tvoří FVL 9 kateder, na nichž působí 112 akademických pracovníků.

Tempem, jakým se měnil počet kateder, se měnil i počet jejich zástupců v AS fakulty, a tím i jeho velikost. Každou katedru v AS fakulty zastupuje 1 senátor a dalších 5, respektive 6, členů senátu je voleno z řad

studentů. AS fakulty volí děkana fakulty, který ji pak řídí a reprezentuje. Po krátkém provizoriu, kdy vedením fakulty byl od září 2004 pověřen pplk. doc. Ing. Petr Hajna, CSc., se prvním řádně zvoleným děkanem stal plk. prof. Ing. Bohuslav Přikryl, Ph.D. Avšak poté, co se v polovině září 2005 stal prorektorem, zůstala funkce děkana neobsazena a jejím výkonem byl pověřen pplk. doc. Ing. Petr Čech, Ph.D., dosavadní proděkan pro vědeckou a výzkumnou činnost. Následně byl 1. února 2006 po volbě AS fakulty jmenován děkanem plk. Ing. Miroslav Šuhaj, Ph.D., z Katedry vojenského managementu a taktiky. Po dalších čtyřech letech byl v roce 2010 do čela fakulty zvolen pplk. Ing. Vladan Holcner, Ph.D. Ten se úspěšně o funkci děkana ucházel i ve druhém volebním období, a to již jako docent. V průběhu druhého funkčního období plukovník Holcner absolvoval Kurz generálního štábu. V roce 2018 byl děkanem fakulty zvolen plk. gšt. doc. Ing. Ivo Pikner, Ph.D., z Katedry vojenského umění. V březnu 2019 byl děkanem jmenován pplk. Ing. Jan Drozd, Ph.D., jenž mandát pro druhé funkční období obhájil v roce 2023 už jako plukovník generálního štábu.

FVT zabezpečuje vzdělávání ve studijních programech, které jsou zaměřeny na moderní vojenské technologie. S ohledem na rozsah zabezpečovaných oborů, a s tím související nezbytné personální zabezpečení, je proces redukce zásáhl obzvlášť významně. Jestliže v září 2004 měla fakulta 21 kateder, o rok později jich bylo již jen 16 a v roce 2015 dokonce pouze 12. Až roku 2020 se redukce podařila zvrátit a velikost

fakulty se ustálila na 13 katedrách. Tomu odpovídal i počet akademických pracovníků. Ten nejdříve prudce poklesl ze 416 v roce 2004 na 262 o dva roky později, přičemž těchto pracovníků ubývalo i v následujících letech, byť pomalejším tempem. V roce 2014 měla FVT jen 151 akademických pracovníků a po mírném nárůstu jejich počet v červnu 2024 dosáhl 179 osob.

Organizačnímu složení odpovídala opětovně i velikost AS fakulty. Akademickí pracovníci volili za každou katedru do AS 1 svého zástupce, studenti pak nejprve 7 a posléze 6 svých zástupců. Do čela fakulty byl v roce 2004 ustanoven a posléze i zvolen plk. doc. Ing. Josef Bucholcer, CSc., z Katedry zbraňových systémů, který svou funkci vykonával do května 2005, kdy mu vážná nemoc znemožnila ve funkci pokračovat. Od května do července 2005 byl vedením FVL pověřen plk. doc. Ing. Róbert Jankových, CSc. Nového děkana fakulty volil senát na svém červencovém zasedání. Děkanem fakulty se stal plk. prof. Ing. Zdeněk Vintr, CSc., který svůj post obhájil i pro následující funkční období. V roce 2012 byl děkanem fakulty zvolen plk. doc. Ing. Libor Dražan, CSc., vedoucí Katedry radiolokace. V následující volbě v roce 2016 AS fakulty zvolil do čela fakulty plk. prof. Ing. Martina Macka, CSc., z Katedry zbraní a munice. K dosud poslední změně na pozici děkana FVT došlo v roce 2020, kdy důvěru AS fakulty získal pplk. Ing. Vlastimil Neumann, Ph.D., jenž post děkana fakulty úspěšně obhájil i ve volbě v roce 2024, tehdy již jako plukovník generálního štábu.

FVZ nese od 1. ledna 2024 název Vojenská lékařská fakulta (VLF). Na počátku její existence ji tvořilo devět kateder a jeden ústav v celkovém počtu 114 akademických pracovníků. I tak však v průběhu let svoji velikost fakulta významně zredukovala. Od roku 2014 má 8 kateder, neboť její ústav se transformoval na Katedru molekulární patologie a biologie. V současnosti má fakulta 61 akademických pracovníků.

Struktuře fakulty odpovídá i složení jejího AS. Zpočátku jej tvořilo 10 akademických pracovníků a 5 studentů, později počet členů poklesl na 8. Při zřízení původní FVZ byl jejím vedením pověřen plk. prof. MUDr. Roman Prymula, CSc., dřívější rek-

tor Vojenské lékařské akademie. Plukovník Prymula na pozici děkana zůstal i v následujících dvou funkčních obdobích, a to až do října 2009. Tehdy se ujal vedení fakulty plk. doc. MUDr. Roman Chlíbek, Ph.D., z Katedry epidemiologie, který byl v roce 2012 jmenován profesorem. V roce 2013 v čele fakulty stanul plk. doc. MUDr. Jiří Páral, Ph.D., z Katedry válečné chirurgie. V pořadí čtvrtým, tentokrát civilním děkanem této fakulty, a to od 1. ledna 2017, byl jmenován prof. MUDr. Pavel Boštík, Ph.D., který byl do té doby proděkanem pro vědeckou činnost. Dosud poslední změna se uskutečnila počátkem roku 2021, kdy byl do čela fakulty znovu zvolen plukovník v.v., profesor Chlíbek.

Součástí UO byly v okamžiku jejího zřízení tři ústavy, a to Ústav operačně taktických studií, Ústav strategických studií a Ústav ochrany proti zbraním hromadného ničení (ÚOPZHN). První dva jmenované ústavy se v roce 2008 sloučily v Ústav strategických a obranných studií, který byl na počátku roku 2010 transformován do podoby Katedry celoživotního vzdělávání FEM.

ÚOPZHN, který sídlí ve Vyškově, je společně s VLF v Hradci Králové jedinou součástí UO sídlící mimo posádku Brno. Důvodem je skutečnost, že ÚOPZHN vznikl z Katedry chemického vojska a speciální chemie Vysoké vojenské školy pozemního vojska dislokované v posádce Vyškov. Primárním posláním ústavu je vědecká a tvůrčí činnost zejména v oblasti chemie a radiační fyziky, a to s důrazem na ochranu před jejich bojovým použitím. I velikost vyškovského ústavu v průběhu času poklesla. Z původních 3 součástí zůstala zachována pouze 2 oddělení, a to Oddělení chemické a radiační ochrany a Oddělení chemického vojska.

Strukturu UO doplňují 3 centra s celouniverzitní působností. První bylo zřízeno v roce 2006 jako Centrum jazykové přípravy. Od roku 2014 existuje pod názvem Centrum jazykového vzdělávání (CJV). Jeho účelem je zabezpečovat výuku cizích jazyků, a to jak pro studenty UO, tak pro zaměstnance resortu MO ČR. Je také pověřeno testováním jazykových doved-

ností dle NATO STANAG 6001 s celoresortní působností.

Centrum tělesné výchovy a sportu (CTVS) se stalo v pořadí druhým centrem UO, neboť vzniklo v září 2008 jako nástupce Katedry tělesné přípravy. Jeho posláním je uskutečňovat výuku tělesné výchovy a rozvíjet další sportovní aktivity, mezi jinými i armádní soutěž Winter Survival.

V roce 2012 bylo zřízeno Centrum bezpečnostních a vojensko-strategických studií (CBVSS). To kromě expertní činnosti organizuje kariérní kurzy pro AČR, jmenovitě Kurz vyšších důstojníků a Kurz generálního štábu.

Nejmladší součástí UO je Ústav zpravodajských studií (ÚZS), který vznikl v červenci 2022. Primárním posláním ústavu je vědecká a tvůrčí činnost zejména v oblasti strategického vojenského zpravodajství.

STUDENTI A STUDIJNÍ PROGRAMY

Specifikem UO je skutečnost, že převážná část jejích posluchačů jsou vojáci z povolání (VZP), pro něž studium představuje plnění služebních povinností. Vojenské studium však s sebou nese řadu dalších specifických rysů, neboť vojenské studijní programy zahrnují i přípravu v poli (která se uskutečňuje ve Vojenském újezdu Březina), odborné stáže a praxe u vo-

jenských útvarů a vojenských zařízení resortu MO ČR, tělesnou přípravu a jazykovou přípravu. Náročnost pravidelných výcviků je plně srovnatelná s přípravou vojenských profesionálů AČR, stejně jako náročnost tělesné přípravy.

Studenti vojenské formy studia byli v roce 2004 jako VZP zařazeni do sestavy 3 školních praporů, přičemž každý měl podle své velikosti několik rot. Zpočátku prapory podléhaly fakultám (proto 3), ale v roce 2010 byly prapory obou brněnských fakult sloučeny a podřízeny vedení univerzity. Nakonec byly prapory v roce 2014 reorganizovány na školní pluk (ŠP), který zabezpečuje veškeré činnosti původních praporů napříč všemi fakultami.

Vojenské studijní programy UO jsou od jejího počátku realizovány dle požadavků a potřeb resortu MO ČR. V roce 2014 přešly FVL a FVT na základě požadavku resortu MO ČR na vzdělávání v magisterských studijních programech do vzdělávacích programů o délce trvání pěti let. Studenti FVL mohli studovat ve studijním programu Ekonomika a management obor Řízení a použití ozbrojených sil, studenti FVT ve studijním programu Vojenské technologie. Zatímco FVL si tuto strukturu studijních programů ponechala, FVT rozhodla o akreditaci více studijních programů reflektujících požadavky resortu MO ČR. Těmi jsou v současnosti bakalářský program Technologie pro obranu a bezpečnost, magisterský program Vojenské technologie – strojní, Vojenské technologie – elektrotechnické, Kybernetická bezpečnost a navazující magisterský program Vojenské technologie. V roce 2023 byl na FVT akreditován nový studijní program Vojenská geografie a meteorologie, v roce 2024 byli přijati první studenti do nově otevřeného studijního programu Vojenský letecký provoz, který zahrnuje specializace Vojenský výkonný letec a Řídící letového provozu.

Poněkud odlišnou organizaci svých studijních programů si zachovává VLF. Studium všeobecného vojenského zdravotnictví trvá šest let, studuje se současně na civilní Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové a je ukončeno titulem doktor medicíny (MUDr.).

Kromě toho UO a její fakulty realizují rovněž doktorské studijní programy a habilitační a jmenovací řízení.

Vyjma vojenské formy studijních programů zabezpečuje UO i studijní programy, které jsou určeny zájemcům z civilního sektoru. V roce 2005 nastoupilo na FEM 26 civilních studentů, o osm let později, v roce 2013, již tvořili studenti civilního studia nadpoloviční většinu všech jejích studentů. Poté se však vývoj prudce obrátil a v roce 2018 nebyli na FVL přijímáni žádní další civilní studenti. V roce 2019 byl otevřen nový studijní program Bezpečnost a obrana, a to jak v bakalářské, tak v navazující magisterské formě, nicméně počty přijímaných studentů zůstávají ve srovnání s vojenskými studijními programy poměrně nízké. Srovnatelné jsou i počty civilních studentů na FVT, byť zde mají studenti možnost si zvolit hned ze čtyř studijních programů.

Celkový počet studentů byl vždy ovlivněn nejen postavením UO v rámci resortu MO ČR, ale i demografickým vývojem. V okamžiku svého vzniku, v roce 2004, měla UO dohromady 1974 posluchačů, nejvíce na FVT (933), dále na FEM (843) a nejméně na FVZ (198). O dva roky později se však počet studentů snížil o takřka dvě pětiny na celkových 1216 studentů. Vzápětí se ale vývoj obrátil a počty posluchačů začaly postupně narůstat, z podstatné části především díky zájmu o civilní studium. V roce 2009 studovalo na univerzitě již 1784 osob a v roce 2012 pak 1959 osob, tedy jen o málo méně než na počátku vzniku školy. Největší fakultou co do počtu studentů se mezitím stala FEM s 949 posluchači, zatímco FVT zaznamenala propad na 762 studentů. FVZ si s 212 studenty udržela vyrovnanou bilanci. Tento poměr pak měl v následujících letech zůstat zachován, přestože mezi jednotlivými roky docházelo poměrně často k výkyvům. Např. v roce 2019 bylo na UO zapsáno 1534 studentů. Na začátku roku 2024 studovalo na UO o tři sta studentů více.

Mimo akreditovanou výuku UO nabízí, a to přednostně pro resort MO ČR, celou řadu kariérových a odborných kurzů. Celkový počet osob a kurzů dokládají následující statistiky. Například v roce 2005 absolvovalo kariérové a odborné kurzy pořádané ve prospěch resortu

MO ČR celkem 2162 osob, a přestože později nabídka tohoto typu kurzů poněkud klesala, počet absolventů kurzů zůstal vyšší než počet zapsaných studentů do nabízených studijních programů. Pro ilustraci, v roce 2012 se jednalo o 155 kurzů poskytovaných univerzitou s celkovým počtem 1939 účastníků, o deset let později o 138 kurzů s 1708 absolventy. V roce 2023 UO organizovala celkem 141 kurzů s 1691 absolventy. Výše uvedené počty nezahrnují kurzy organizované CJV a CTVS. Z uvedené statistiky vyplývá, že univerzita naplňuje svoji roli celoživotní vzdělávací organizace resortu MO ČR i v oblasti neakreditované výuky.

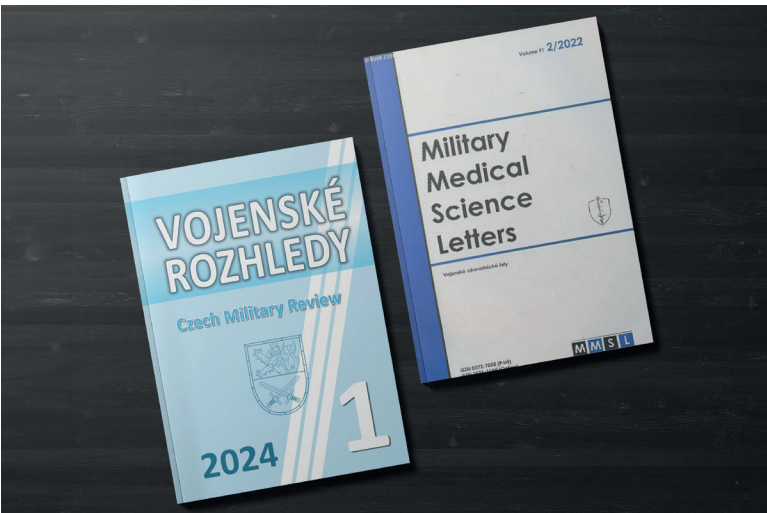
ODBORNÉ ČASOPISY UNIVERZITY OBRANY

UO plní vedle své vzdělávací rovněž výzkumnou a expertní funkci. Tato skutečnost byla zdůrazněna s postupující proměnou akreditačního mechanismu, neboť od akademických pracovníků se vyžaduje rovněž vědecká práce. Ta je prezentována nejen v externích zahraničních či domácích odborných časopisech, ale zčásti i v odborných časopisech vydávaných na UO. FEM vydávala od roku 2007 periodikum Ekonomika a management. To zůstalo zachováno v nezměněné podobě i po přejmenování fakulty, ale v roce 2021 zaniklo. Naproti tomu FVT si svůj časopis, Advances in Military Technology, jenž začal vycházet roku 2006, udržela, mj. i z důvodu, že navazuje na Sborník Vojenské akademie v Brně, jehož počátky sahají do šedesátých let 20. století. Totéž je možno říct o časopise Military Medical Science Letters, periodiku VLF, jenž je pod tímto názvem vydáván od roku 2011. Předtím však, a to již od dvacátých let 20. století, existoval jako Vojenské zdravotnické listy.

Další dvě odborná periodika vydává CBVSS, respektive jeho předchůdci. Patří sem Obrana a strategie, jejíž první číslo z roku 2001 připravil ještě Ústav strategických studií Vojenské akademie v Brně. Tím druhým jsou Vojenské rozhledy. Ty vycházejí od roku 1920. Od roku 1992 je vydávalo MO ČR a od roku 2014 pak UO.

Společenská a informační role náležela Listům Univerzity obrany. Jejich první číslo bylo vydáno na pod-

zim roku 2004. Původně vycházely jako měsíčník, od roku 2010 byly vydávány každé dva měsíce. V roce 2015 se periodicitu omezila na čtyři čísla ročně a na konec v roce 2021 Listy Univerzity obrany zanikly.

ZÁVĚREM

Okolnosti vzniku UO, její význam v rámci školství i resortu MO ČR a vnitřní organizace školy byly ovlivněny tím, že na počátku 21. století přehodnocovala česká společnost účel ozbrojených sil i jejich postavení. Rozhodujícím prvkem byla postupující demilitarizace, jež se projevila v celé řadě rovin – politické, společenské, ekonomické i kulturní – a jež vedla svého času ke zpochybňování samotného účelu univerzity. Tento trend se obzvláště v poslední době přenesení válečného konfliktu do Evropy, do těsné blízkosti našich geografických hranic, nejen zastavil, ale přímo otočil. Novým výzvám spojeným s vývojem bezpečnostní situace a změnami v operačním a bojovém prostředí samozřejmě čelí i UO. Ve dnech, kdy si připomíná dvacetileté výročí, se musí vypořádat i s jednou zásadní změnou. Jestliže do této doby připravovala důstojníky AČR a zaměstnance resortu MO ČR pro službu v mírových podmínkách, po roce 2022 v souvislosti s vypuknutím rusko-ukrajinské války již nelze na tento předpoklad spoléhat. Byla-li tedy ona dvě desetiletí pro UO složitá, lze očekávat, že následující roky budou ještě náročnější.

REKTOŘI-VELITELÉ UNIVERZITY OBRANY

František Vojkovský
(1. září 2004 – 31. července
2005; pověřen funkcí rektora)

Rudolf Urban
(1. srpna 2005 – 31. července
2012)

Bohuslav Přikryl
(1. srpna 2012 – 31. července
2020)

Zuzana Kročová
(1. srpna 2020 – 31. července
2024)

Jan Farlík
(1. srpna 2024 – dosud)